

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 58

Presidència
de l'Honorable Sr. Josep Marí i Ribas

Sessió celebrada dia 6 de novembre del 2002, a les 16.30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'explicar el Projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2003 (RGE núm. 3815/02).

1290

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, relativa a la tramitació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2003. En primer lloc haurien d'indicar a la mesa si es produeixen substitucions.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, Sr. President. Simó Gornés substitueix Antoni Llamas.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Cecili Buele substitueix Antoni Alorda.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó substitueix Guillem Camps.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Andreu Crespi substitueix Salvador Cànoves.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Moltes gràcies.

Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'explicar el Projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2003.

Passam idò a la compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Damià Pons i Pons, per tal de poder donar explicacions sobre els pressuposts de la seva conselleria. El Sr. Damià Pons i Pons ve acompanyat dels següents alts càrrecs. Jaume Gual, Director general de Planificació i Centres. Martí March, Director general d'Universitat. Jaume Morey, Director general d'Administració Educativa i Jaume Pons, Secretari general tècnic de la Conselleria d'Educació.

Per informar sobre els seus pressuposts té la paraula el conseller d'Educació i Cultura Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé aquests són els quarts pressuposts de la legislatura, per quarta vegada els he presentat, he tingut l'oportunitat de presentar-los i si jo els hagués de caracteritzar a manera introductòria diria que són uns pressuposts de continuïtat, de consolidació, de continuïtat en el desenvolupament d'actuacions que ja han estat començades anteriorment. Per tant, és un pressupost que ha de servir per acabar feines començades i per tant, són uns pressuposts que tenen una dosi considerable d'estabilitat, a l'espera d'un nou impuls a la propera legislatura des del replà d'allò que s'ha estat fent durant aquesta legislatura. Això que estic dient serveix en relació als programa Xarxipèlag

d'introducció de noves tecnologies, d'ampliació de l'oferta d'estudis musicals i d'idiomes, d'ampliació de l'oferta de cicles formatius, de titulacions universitàries, etcètera. Són uns exemples concrets.

El pressuposts de l'any 2003 no es caracteritzen per presentar grans iniciatives noves, si bé n'hi ha alguna, sinó que sobretot han estat concebuts per donar continuïtat i fortalesa a allò que ja es va iniciar anteriorment i que ara s'està desenvolupant en alguna de les seves fases. Així i tot, el pressupost que presentam és un pressupost que en relació a tot el període de la legislatura presenta un sèrie de novetats importants i les aniré esmentant. La primera de totes és la quantitat global dels pressuposts d'Educació i Cultura. Si a l'any 99 varen ser 325.648.657 euros, o sigui 54.183.677.525 milions de pessetes, els pressuposts que es presenten per a l'any 2003 són de 109.622.210 euros, això vol dir 72.422.978.477 pessetes. En quatre anys pressupostaris els pressuposts d'Educació i Cultura han crescut 18.239.600.952 pessetes, més de 18.000 milions de pessetes, cosa que crec que serveix per explicitar, jo diria que rotundament la prioritització que el Govern ha fet de l'educació com a àmbit en el qual actuar. En relació al creixement respecte als pressuposts de l'any passat, el capítol 1 augmenta un 7,1. El capítol augmenta un 2,9. El capítol 4 augmenta un 3,7. El capítol 6 augmenta 3,4. El capítol 7 augmenta un 38,6. I l'augment global en relació al pressupost de l'any 2002 és d'un 6%.

Jo diria que al llarg d'aquests quatre anys, des de la Conselleria d'Educació i Cultura hem aspirat a afrontar un doble repte. D'una banda créixer en quantitat i a la vegada créixer en qualitat i hem intentat que aquest doble creixement que en freqüència sol ser un en detriment de l'altre, hagi estat un creixement compaginable, compatible i creim que en bona mesura ho hem aconseguit. Posaré exemples de creixement en quantitat, més pressupost, ho acab de dir, més de 18.000 milions de pessetes. Més inversions per a la construcció, ampliació i reforma dels centres docents públics, sobrepassarà els 20.000 milions de pessetes en quatre anys a educació no universitària i els 4.000 milions en educació universitària, en creació de nous centres, ampliació o reforma dels centres existents. A hores d'ara ja s'han creat 136 nous espais docents o de serveis escolars, això representen 124 noves aules, més moltes altres que estan en fase de construcció, o d'imminent contractació. Més alumnat, del curs 99-2000 al curs 2001-2002 hi ha 218 unitats més i més de 2.500 alumnes més, això en un marc de mobilitat molt intensa de la població escolar que fa que el curs passat es moguessin, en un sentit o l'altre, més de 4.500 alumnes a les Illes Balears. Més alumnat de règim general, hi ha uns 1.500 alumnes d'ensenyament de règim general. Més oferta de cicles formatius i aquests mesos quantitativament es podrien ampliar encara més, més titulacions universitàries, etcètera.

En qualitat, més normativa i més legislació pròpia, per tal de fer un sistema educatiu més adaptat a la nostra realitat lingüística, cultural, socioeconòmica, sociocultural. Més documents de planificació, el ROC, els mapes escolars, en fase de finalització gairebé tots. Més organismes destinats a promoure la participació i la millora de la qualitat educativa. Més reflexió i debat compartit entre l'Administració i la

comunitat educativa. Millors condicions de treball dels docents de l'ensenyament públic i dels centres concertats també. Després més funcionaris docents en situació de treball estable, s'han convocat 1.461 places en quatre cursos. Més estabilitat de les plantilles en els claustres, oposicions per illes, pacte de tres anys per als interins, especialment important aquesta mesura per Eivissa. Més professorat tan en els centres públics com concertats, uns 1.200 professors més, que sobretot s'expliquen en base a l'increment de més d'un professor per a tots els segons cicles d'educació infantil dels centres públics i concertats de les Illes Balears i també més recursos humans destinats als programes de suport i d'integració lingüística i d'atenció a la diversitat. Més formació permanent del professorat, més programes de garantia social, absolutament imprescindibles per reenganxar a processos de formació a alumnat que pot despenjar-se de l'educació obligatòria. Més participació en programes europeus.

Més ensenyament en llengua catalana i per tant, més garantia que l'objectiu que marca la Llei de normalització lingüística, que els escolars a Balears sortiran del sistema educatiu obligatori amb un coneixement de les dues llengües oficials. Més noves tecnologies de la informació, recordem que tots els centres estan connectats a internet, que hi ha 83 centres en els quals ja s'ha implantat el programa Xarxipèlag, una inversió de prop de 6 milions d'euros. A més a més, el programa de gestió administrativa del propis centres. El creixement continuat del portal educatiu de la conselleria a internet i aparició d'una oferta formativa en xarxa, que sobretot té unes grans possibilitats en l'àmbit de les optatives de batxillerat, enguany s'ofereix la primera en pla experimental que és la literatura universal. S'ha donat més autonomia en els centres docents, tan a nivell de gestió administrativa i organitzativa, com pedagògica i aquí és allà on apareixen els projectes d'intervenció educativa, els PIE, que permeten als centres docents organitzar els seus recursos per tal d'atendre les seves necessitats reals. Més recursos humans destinats a l'atenció de l'alumnat en necessitats educatives especials. Més serveis complementaris, això vol dir 23 menjadors més. La creació de l'oferta d'escola matineria, que en aquests moments ja abasta 75 centres. Més rutes escolars. Més ajudes a les APIMA i a les federacions d'APIMA. I també podria ampliar indicadors que des de la nostra perspectiva són indicadors de major dosi de qualitat en el sistema educatiu. Evidentment els pressuposts dels anys anteriors i els pressuposts de l'any 2003 han servit per fer possible totes aquestes coses i es suposa que l'any 2003 han de servir per consolidar-les una mica més i desenvolupar-les una mica més.

El pressupost el podem presentar desglossat en els quatre grans apartats, veig que m'he apuntat dues xifres aquí. Educació universitària que són 44.214.659 euros. Política lingüística que són 4.783.520 euros i ara me'n don compte que tenc (...) en buit, a veure si ho podrien mirar, de cultura i d'educació no universitària, perdonau. Després en tot cas recuperaré això. Bé ara si m'ho permeten faria un repàs per les diferents direccions generals i allò que faré serà assenyalar sobretot les coses que poden ser més noves, les coses que puguin ser més significatives i repetesc ho aniré fent per

direccions generals, perquè crec que és una bona manera operativa d'anar fent la cosa.

I començaríem per educació no universitària i faria una referència concreta a la Secretaria general Tècnica que a més a més de ser el motor administratiu i de gestió econòmica de la conselleria i de ser el suport jurídic i de gestió econòmica diríem de més alt nivell de tota la conselleria també és el departament en el qual s'hi inscriuen les inversions en millora o en creació de centres docents. Evidentment aquí és quan hi trobarem les partides destinades a edificis i altres construccions, que bàsicament vol dir, una quantitat destinada a les amortitzacions que ja s'estan pagant del crèdit de 9.500 milions de pessetes, que ja està gairebé absolutament invertit, que és el crèdit amb el Banc de Crèdit Local que ha permès fer les construccions, les ampliacions, les reformes que abans jo ja he indicat i que es divideix per illes, amb una quantitat significativa important, en el cas d'Eivissa perquè hi havia moltes necessitats. Concretament a Mallorca li corresponen 6.320.000 euros, a Menorca n'hi corresponen 1.600 i a Eivissa n'hi corresponen 2.300.

Després hi ha un altre apartat que són reformes d'edificis, que s'hi destinen 355.000 euros, lògicament una planta escolar formada per prop de 350 edificis, permanentment necessita millores, necessita reformes per tal d'actualitzar, eliminar barreres arquitectòniques, introduir majors components de seguretat, ampliacions, petites ampliacions necessàries sobretot a partir de la introducció del segon cicle d'educació infantil a centres de primària que inicialment no estaven preparats per assumir població d'aquesta franja d'edat. Dins la Secretaria general Tècnica també hi trobam dues entitats, per dir-ho d'alguna manera, que s'han creat durant aquesta legislatura i que nosaltres valoram com a extraordinàriament importants, que són el Consell Escolar de les Illes Balears i l'Institut de Qualitat i Avaluació. Mantenen el mateix pressupost que varen tenir l'any passat amb petítíssimes variacions i són dues institucions que ja han començat a donar un rendiment magnífic de millora de la qualitat educativa.

Passaríem a la Direcció general d'Administració Educativa. Aquesta direcció general, entre d'altres funcions en té una de molt important i que són les relacions de la conselleria amb l'Administració de l'Estat i per exemple amb institucions d'àmbit estatal que tal vegada des de fora sembli que no tenen una excessiva relació amb l'Administració educativa de Balears, però que n'acaben tenint molta, com és per exemple la institució del Defensor del Poble, en la qual permanentment hi ha intercanvis de sol·licituds d'informes, etcètera. Aleshores aquesta direcció general té aquesta funció, però després en té dues més de molt importants. Una és la que fa referència a la implantació de les noves tecnologies en els sistemes educatius de les Illes Balears en el pressupost de l'any 2003 hi ha una partida de 901.518 euros per una fase més de la implantació del programa Xarxipèlag, que permetrà que durant l'any 2003 aproximadament uns 60 centres de les Illes Balears siguin dotats plenament amb tot el programa Xarxipèlag. Un programa que ha convertit les Illes Balears en una comunitat autònoma absolutament capdavantera en la introducció de les noves tecnologies a nivell educatiu en l'àmbit de tot l'Estat

com reiteradament hem tengut ocasió de comprovar comparant allò que estam fent amb allò que fan els altres comunitats autònomes. Això voldrà dir que hi haurà un servidor per centre, un distribuïdor que permet utilitzar una sola línia d'accés, entre 15 i 20 ordinadors, aula d'informàtica, ordinadors a les sales de professors, a determinades aules, impressores, canó de projecció, un portàtil, a més a més del cablejat de tot el centre i l'accés a Internet a través de la línia ADSL que és allò que permet un accés ràpid a Internet.

El programa Xarxipèlag, que jo crec que és una de les grans coses que haurà fet el Govern durant aquesta legislatura, experimentarà una nova fase més. Si ja tenim 85 centres i ara n'hi afegim 60 més voldrà dir que estam aproximadament acostant-nos a la meitat de tots els centres, però que deuen ser més de dues terceres parts dels alumnes de totes les Illes Balears en els centres públics. Després hi ha una altra feina important d'aquesta direcció general i és allò que fa referència a tot el tema de la formació i reciclatge del professorat en llengua catalana, suport als programes d'immersió lingüística, tallers de llengua, aules d'acollida lingüística, de suport lingüístic. En definitiva donar impuls a tot allò que és la normalització lingüística a l'àmbit escolar, una de les coses era l'aplicació del decret anomenat de mínims de l'any 98, que aquest curs ha arribat a la seva fase final d'implantació, jo diria que amb un èxit evident, perquè segons les estadístiques de la conselleria, el curs passat ja només hi havia un 0,02%, em sembla, de centres de les Illes Balears que no impartia com a mínim un 50% d'ensenyament en llengua catalana, que era l'objectiu de 4 anys que es marcava mitjançant aquest decret de mínims. Evidentment totes aquestes mesures tenen un objectiu que és garantir que en acabar els estudis obligatoris tots els alumnes de les Illes Balears seran competents a nivell de comprensió i expressió, a nivell escrit i a nivell oral en el domini de les dues llengües oficials i que la llengua pròpia de les Illes Balears serà d'alguna manera la llengua normal d'ús preferent dins l'àmbit de les relacions educatives.

Passam ara a la Direcció general de Planificació i Centres. Evidentment les partides pressupostàries que es relacionen sobretot amb allò que serien despeses de personal per dur a terme tots aquests programes, més les despeses de la inversió del programa Xarxipèlag, que com he dit abans s'acosta aproximadament al milió d'euros, és més o menys la quantitat que he dit abans. Direcció General de Planificació i Centres. Bé la Direcció General de Planificació i Centres jo diria que sobretot es caracteritza, en relació als pressuposts de l'any 2003, a donar resposta a l'ampliació de múltiples ofertes educatives. Per exemple, l'ampliació de l'oferta d'estudis musicals i d'escoles d'idiomes. En aquest moment les Illes Balears hem passat a ser unes illes, un país que ja compta, em sembla, amb 5 escoles oficials d'idiomes i a més a més aquestes escoles d'idiomes, en el cas de Palma amb una extensió a Calvià i fins i tot una subextensió, si voleu, a l'Institut Joan Alcover de Palma. En el cas d'Eivissa una extensió a Formentera i en el cas de Menorca una extensió de Maó a Ciutadella.

També en el nivell d'estudis musicals hi ha hagut una ampliació, aquesta Direcció General de Planificació i Centres també dona suport a l'ampliació d'allò que és l'oferta de serveis

complementaris, menjadors, escola matineria, transport escolar. Té una línia de suport als ajuntaments, sobretot per impulsar educació d'adults i educació musical, a més a més ajudes a iniciatives particulars d'estudis musicals o teatrals fora de les Illes Balears, de nivell que ja no es poden cursar a les Illes Balears i de cara a l'any que ve hi ha una novetat que probablement desitjaríem que tengués una dotació major que la que té, però ja ens alegrem que s'hagi donat un salt cap endavant i és que les ajudes a allò que eren les activitats extraescolars i que sobretot es canalitzaven a través de convenis amb federacions de pares i mares, reben un suport major de cara a l'any que ve, en el pressupost de l'any 2003, que és una partida de 25 milions de pessetes, que permet ampliar l'oferta d'activitats extraescolars, amb una desitjable implicació dels ajuntaments i que completa l'escola matineria, horari lectiu, menjadors, activitats extraescolars que permeten que aquests centres docents d'una banda facilitin la conciliació de la vida laboral i la vida familiar i a la vegada que s'utilitzin recursos no estrictament acadèmics per potenciar la formació, els processos de formació dels alumnes escolaritzats. Evidentment dins aquesta Direcció General de Planificació de Centres, repetesc sobretot hi ha un pressupost que permet que es continuï produint aquesta ampliació necessària de més estudis i de més noves unitats que s'afegeixen en el sistema educatiu de les Illes Balears.

A nivell de la Direcció General d'Ordenació i Innovació hi ha una tasca important a fer i és concloure el procés d'elaboració dels currículums propis de les Illes Balears. En aquest moment tenim infantil primària, educació secundària i currículum de batxillerat. Ara ens queden les matèries optatives de batxillerat que jo confii que en qüestió de dos o tres mesos ja puguin ser presentades en el consell escolar perquè dictaminin sobre la idoneïtat d'aquest currículum i siguin aprovats els propers mesos. A més a més aquests propers mesos es conclourà també el procés d'elaboració del currículums dels diferents cicles de Formació Professional, que és una tasca que correspon al director general de Formació Professional, que s'ha incorporat a la sessió i que és el Sr. Miquel Mestre, que completaran tot el paquet del currículums propis de les Illes Balears, que també es complementaran currículum propi dels estudis musicals i del currículum propi de l'Escola d'Arts, que també han elaborat el currículum propi de disseny. Això és un paquet important, perquè permet una adaptació major del sistema educatiu, dels currículums educatius a les nostres realitat i a més a més promou un procés de participació dels que participen en l'elaboració d'aquest currículum que fora cap dubte, pot contribuir a millorar els currículums impartits.

Després una altra tasca que té la Direcció general d'Ordenació i Innovació és el foment de l'elaboració de material didàctic. Com comprendran vostès, en un moment que s'aproven els currículums és necessari impulsar la generació de materials didàctics que es corresponguin en aquest currículum i que després siguin utilitzats lògicament pels centres. I després a Ordenació i Innovació li correspon una altra cosa molt important que és la formació permanent del professorat, que de vegades es fa directament a través dels centres de professors i d'altres vegades es fa en convenis amb altres institucions, ja sigui la Universitat, ja siguin sindicats, ja siguin entitats sense

ànim de lucre. I també aquesta Direcció general d'Ordenació i Innovació, una de les funcions més importants és dur a terme el procés d'execució de l'atenció a la diversitat, que probablement és la cosa més difícil de tot el sistema educatiu, però lògicament això no té una partida pressupostària específica sinó està emmarcada dins el pressupost del personal docent que du a terme la tasca de l'atenció a la diversitat. Dues darreres coses que fa aquesta direcció general i que també tenen partides pressupostàries són el tema de les escoles viatgeres i els intercanvis escolars.

La Direcció General de Personal, evidentment és un capítol importantíssim, és el de les nòmines dels nostres docents. Ja sabem primer de tot que està en vies de realització un procés de millora retributiva i d'equiparació a la resta de funcionaris de la comunitat autònoma, del seu mateix nivell professional. Aquest procés d'equiparació retributiva conclourà dia 1 de gener de l'any 2004, però ha començat a ser executat en data de dia 1 de juliol de l'any 2002 i l'any 2003 donarà dues passes més i la quarta passa serà dia 1 de gener del 2004. Això representarà que el personal docent de les Illes Balears ha millorat la seva capacitat salarial en unes 30.000 pessetes aproximadament, que els equipararà, repetesc amb la resta de funcionaris de la comunitat autònoma del seu mateix nivell. La notícia important en relació al tema de la Direcció General de Personal Docent és que la partida en els pressuposts d'enguany hi ha una partida exactament de 350 milions de pessetes, que correspon al subprograma 421 C01, capítol 1, 16.204 com a subprograma que trobaran vostès en els pressuposts dins la Direcció General de Planificació i Centres, perquè nosaltres en el personal, en els pressuposts el repartim per direccions generals, per dir-ho d'alguna manera, però que en realitat és una qüestió de personal docent i aquest fons social és un dret que han adquirit els docents de les Illes Balears a partir de l'acord que varen firmar, exactament dia 30 d'abril del 2002, que fa beneficiaris a tots els docents de les Illes Balears, dels mateixos fons socials que tenen els funcionaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en els quals fins ara els docents no hi podien accedir. Això són uns 350 milions de pessetes i es concreten en ajudes concretes, ajudes per a fills menors de 18 anys, ajudes per a persones amb discapacitats, ajudes per a estudis oficials dels funcionaris docents i els seus fills majors de 18 anys, ajudes per a orfandat, ajudes per a viduitat, bestretes de les retribucions que poden ser ordinàries i extraordinàries i una sèrie de coses més. Això és un fons social que existeix per primera vegada en el pressupost de la comunitat autònoma.

Després passàrem a la Direcció General de Formació Professional. A la Direcció General de Formació Professional hi estan adscrits l'Institut de Qualificacions, un institut que cada vegada serà més necessari en la mesura que cada vegada hi haurà més voluntat i tendència de les administracions a reconèixer aprenentatges que s'hauran realitzat fora del sistema educatiu reglat o no reglat i aquest institut de qualificacions ha començat fent una magnífica bona feina que esper que l'any ve encara es farà més visible. I després allò que hi ha també és l'Arxiu Museu de l'Educació ubicat a un centre d'Inca i que responia a una necessitat de la pròpia conselleria, que té una documentació administrativa històrica impressionant. S'havia de conservar a algun lloc, es podia conservar de mala manera

en un magatzem, o li podríem donar una dimensió d'utilització, per dir-ho d'alguna manera, arxivística, educativa i cultural. Vàrem optar per això i hi ha unes poques persones que fan una feina magnífica i l'Arxiu Museu de l'Educació en aquest moment té un percentatge de documentació absolutament ordenada, controlada de tipus històric de més d'un 80%. I evidentment els expedients administratius que deixen de ser expedients vius es refugien en aquest arxiu museu, que a la vegada que replega documentació, genera també una captació de qualsevol tipus de material, des d'una taula de l'escola, un mapa, una bandera, un objecte del tipus que sigui amb una expectativa de futur de poder fer un espai museístic, visitable que faci que la societat pugui assabentar-se d'alguna manera d'allò que ha estat l'educació al llarg del temps.

Dins la Direcció General de Formació Professional, jo diria que fonamentalment hi ha un increment de tres partides. Una partida per donar més suport al Programa Leonardo. Aquest Programa Leonardo és un programa, com saben vostès, que permet a estudiants de les Illes Balears de Formació Professional anar a fer un mes de pràctiques a un país estranger, això lògicament els enriqueix a nivell vivencial, els facilita l'aprenentatge d'un idioma i els permet entrar en contacte en cultures de treball, que ben segur els estimulen i els espavilen. La nostra voluntat és donar el màxim impuls possible al Leonardo da Vinci, es diu Leonardo da Vinci? És un programa que crec que a nivell d'Estat devem ser la comunitat autònoma que hem apostat més fort i que li farem una ampliació de pressupost de 239.587 euros. En tres anys més de 180 alumnes de les Illes Balears hauran fet estades a empreses de la Unió Europea i evidentment professors, un determinat nombre de professorat, també haurà anat a aquests països a preparar les estades als seus alumnes i a avaluar l'estada dels seus alumnes.

Una altra partida que s'amplia és la partida que fa referència als programes de garantia social i hem de recordar dues coses. Primer, la generalització gairebé absoluta dels programes d'iniciació professional als centres de secundària, de part de la conselleria, en aquest cas ho anomenem iniciació professional. Serveix perquè aquell alumne que ha arribat als 16 anys, sense titulació en Educació Secundària Obligatoria i que té difícil tenir un grau suficient de motivació per seguir enganxat a un procés formatiu sigui recuperat a través d'una oferta formativa de tipus més pràctic que són aquestes garanties socials i la veritat és que el percentatge d'alumnat recuperat cap uns altres circuits de formació és important. Però a més a més d'haver-hi més iniciació professional en els instituts, gairebé a tots, també hi ha més possibilitats de garanties socials en els ajuntaments i en convenis amb associacions. Concretament la partida destinada als ajuntaments l'any que ve hi ha 66.000 euros més. I a la partida destinada a associacions que ens permet signar convenis amb la CAEB, amb la PIMEM, amb la Cambra de Comerç, hi ha 150.000 euros més.

Després arribaria a la Direcció General d'Universitat. Jo crec que també és evident que ha experimentat una intervenció molt forta des de la conselleria i des del Govern, recordem que s'han acabat dos edificis que ja estan en funcionament, aquests tres anys i mig aproximadament de govern, dos edificis que

aproximadament han representat una inversió de 22 milions d'euros, crec que ho dic bé, 22.610.000 euros, ja estan en funcionament, cinc noves titulacions, ja totes implantades; s'ha fet un procés de millora retributiva del personal docent i d'investigació de la UIB en clau de qualitat, o sigui s'incrementa la retribució, el sou del professorat universitari en base a paràmetres de més docència o de millor docència i de més investigació, s'ha fet una equiparació retributiva del pas i s'ha incrementat considerablement el tema dels ajuts de tipus divers, per exemple l'ajut a l'Escola de turisme d'Eivissa ha passat de 14 milions de pessetes l'any 99 a 54 milions de pessetes l'any 2003; els ajuts universitaris de tipus divers s'han incrementat considerablement; l'any 99 va ser, per exemple, el paquet global d'ajuts diversos va ser de 33 milions de pessetes, l'any 2003 serà de 100 milions de pessetes, i aquests ajuts permetran ajudes per a transport, ajudes per a associacions estudiantils, ajudes complementàries als programes Socrates o Erasmus per a mobilitat a nivell extracomunitari europeu, perquè estudiants de les Illes Balears vagin a fora a acabar, a completar els seus estudis, i també s'ha posat en funcionament un programa de préstecs preferents subvencionats que ha donat peu que en data de dia 31 d'octubre ja hi hagi 12 alumnes de les Illes Balears que varen cursar màsters, doctorats i cursos d'especialització o postgrau a universitat europees, cosa que creim que és molt positiva.

A més a més, en matèria d'universitat, jo voldria donar una dada per veure quina ha estat la transferència que s'ha fet a la Universitat de les Illes Balears, el que podríem dir transferència nominativa i inversió nominativa sumades, l'any 99 va ser de 28.830.550 euros, l'any 2003 és de 43.091 euros; això vol dir que en quatre cursos la Universitat ha rebut un increment de més de 14 milions d'euros -em perdonareu, perquè entre pessetes i euros, encara ...-, és a dir, l'any 2003, la Universitat rep una transferència de la comunitat autònoma de les Illes Balears que és més de 14 milions d'euros superior a la del 99, lògicament això és per assumir les cinc noves titulacions, la millora retributiva i tota una sèrie de millores més lligades al manteniment dels dos centres nous que s'han posat en funcionament.

En el capítol de la Universitat també hi ha una altra cosa important, que són tota una sèrie de convenis que des de la Direcció General d'Universitat s'han establert per donar suport a iniciatives interuniversitàries o d'universitat d'estiu, concretament la de Menorca i la d'Eivissa, per exemple, que consideram que són formació d'estiu útil per completar formació de nivell universitari, ja sigui a universitaris o a població en general.

Passem ara a Cultura, a la Direcció General de Cultura. El pressupost de la Direcció General de Cultura és molt semblant al de l'any passat, si s'hi fixen poden veure que hi ha hagut un moviment, del capítol 6 s'ha passat una determinada quantitat al capítol 4, una quantitat més o menys semblant, això simplement respon a la creença, a la convicció que així l'execució de la partida estarà més ajustada al tipus de despesa real que es fa. Després, com saben vostès una apartat important de la Direcció General de Cultura és la gestió dels centres que són de titularitat de l'Estat que estan transferits a les Illes

Balears i que en un futur és previsible que es transfereixin als consells insulars, aquí el pressupost és més o menys semblant al de l'any passat, sempre hi ha futur, mentre no ens morim, els centres tenen un pressupost semblant al de l'any passat, purament i simplement amb les actualitzacions de l'IPC corresponents i alguna coseta més, però no són increments significatius, a l'únic lloc on poden trobar un increment significatiu és en el cas del Museu Monogràfic del Puig dels Molins d'Eivissa, on hi ha una partida d'uns 240.000 euros que se suposa que és l'aportació que farà el Ministeri de Foment en base a l'1% cultural estatal per tal de fer una intervenció important i necessària a la necròpolis del Puig dels Molins a Eivissa, aquesta és una inversió que s'havia de fer de part del ministeri i amb fons de l'1% cultural des de fa una partida d'anys, i afortunadament enguany arriba.

Com també saben, des de la Direcció General de Cultura es fan bàsicament tres coses en termes de promoció de la cultura, d'una banda promoció dels intercanvis culturals entre illes, que han augmentat considerablement; la projecció exterior de la cultura de les Illes Balears, que ha augmentat espectacularment i això té múltiples exemplificacions possibles i després té un altre àmbit d'actuació que és el programa de foment de la cultura en l'àmbit educatiu i que, en aquests moments, ja respon a un programa singularitzat a nivell de cada illa, fins al punt que cada illa té una publicació específica d'oferta als centres docents. Bé, idò, en el marc d'aquest programa "Viu la cultura", de dinamització de la cultura en els centres docents, per a l'any 2003 hi ha previst l'inici d'un pla de foment de la lectura, que no farà res més que potenciar les iniciatives de foment de la lectura que ja es duen a terme en aquest moment amb edició de textos, presència d'escriptors en els centres docents que han llegit la seva obra amb una guia didàctica per tal que la lectura sigui més eficaç o més útil, etc. Aquest pla de foment de la lectura implicarà la Direcció General de Cultura, la Direcció General de Planificació i Centres i la Direcció General d'Ordenació i Innovació, serà un pla que tindrà una durada de quatre anys, en aquests moments està a nivell de cuina, en la fase final de debat intern i d'elaboració interna, pròximament puc venir a aquesta comissió, bé, en aquesta no, a la Comissió de Cultura a fer-ne la presentació, i, en principi, aquest pla de foment de la lectura inclourà jornades, biblioteques escolars, formació de professorat com a dinamitzadors de la lectura, noves dotacions de fons bibliogràfics, etcètera.

Aquestes serien, més o menys, les coses que jo crec més significatives, a l'espera de possibles preguntes seves i comentaris seus, de la Direcció General de Cultura.

Després quedaria, ja per acabar, la Direcció General de Política Lingüística. Té un pressupost una mica més alt que l'any passat, no excessivament alt, però confiem que suficient en la mesura que se'n sap treure molt de profit del pressupost de què es disposa, d'uns 80 milions de pessetes aproximadament, ho he calculat una mica a l'ull, i és una direcció general que té necessitat de disposar d'una mica més de pressupost per atendre la immensa demanda de cursos d'aprenentatge de la llengua catalana que es produeix en aquests moments a les Illes Balears per iniciatives municipals, sindicals, avui mateix hi havia una reunió gairebé d'urgència

amb els representants de Comissions Obreres que tenen 40 o 50 noves persones que se'ls han acostat procedents de la immigració que volen aprendre la llengua catalana i, evidentment, mentre aquest govern hi sigui, aquesta conselleria i aquest director general, no quedarà cap petició de curs sense atendre, encara que sigui no sé de quina manera, preguntant a Fàtima, no? I aleshores, això ens explica aquesta necessitat.

La gran quantitat d'actuacions que genera l'aplicació del PLAUI, del Pla d'actuacions urgents en normalització lingüística, lògicament fa que sigui necessari que la partida de normalització lingüística creixi una mica més i encara hauríem de tenir disponibilitat per créixer una mica més, perquè lògicament la situació lingüística a les Illes Balears en termes de garantir el coneixement, la capacitat de comprensió i expressió en llengua catalana i que això garanteixi la seva continuïtat històrica en aquest país, en aquest moment no és gens ni mica fàcil si des de la societat no es fa una feina i des de l'administració no es fa una feina de foment de la tasca que ja es fa des de les escoles.

Per exemple, una partida que pot sorprendre'ls si miren una mica atentament és que també hi ha un canvi de capítol 6 a capítol 2, això simplement és per pagar tot el professorat que corregeix els que s'examinen a les proves de la Junta Avaluadora de Català, en aquests moments hi ha hagut un increment espectacular també de persones que s'han presentat en aquests exàmens, jo calcul que durant aquests quatre cursos s'haurà tret molt més del doble que no havia fet fins aleshores un títol d'un nivell determinat de català, molts de nivell C, i això lògicament exigeix diversos convocatòries que, a més a més, hem lligat a les exigències de requisits nous als funcionaris de la comunitat autònoma, i fins ara es pagava com si es tractàs d'inversions de caràcter immaterial i ja saben vostès la tendència que hi ha a les administracions de no voler créixer a capítol 2, que sembla que és una espècie de pecat mortal, però clar, el raonable és pagar amb capítol 2 tot aquest personal que fa la feina de la Junta Avaluadora de Català, i enguany ens hem atrevit a ficar-ho als pressuposts, i no ha passat res.

A aquesta direcció general hi ha una partida nova, que convé subratllar, que és la destinada a l'Institut Ramon Llull. Si ens hi fixau, al pressupost hi ha una partida, em sembla que de 50 milions de pessetes, destinada a l'Institut Ramon Llull. Lògicament l'Institut Ramon Llull també inclou continguts culturals, no només lingüístics, però ho hem concentrat tot a la Direcció General de Política Lingüística. i una part de les coses que feia aquesta direcció general, i una part més que s'hi afegirà de nova, formaran part del paquet d'actuacions que tendran el suport econòmic de l'Institut Ramon Llull, que, com saben vostès, és compartit per les Illes Balears, per la Generalitat de Catalunya i pel Ministeri d'Assumptes Exteriors, a través de l'Instituto Cervantes, amb una aportació important de Catalunya i del Instituto Cervantes, i jo diria també important per als nostres pressuposts, però clarament menor, en relació amb les altres dues aportacions des de les Illes Balears.

Per tant, aquest pressupost de la Direcció General de Política Lingüística, confiam que continuarà donant capacitat a l'administració autonòmica i en aquest cas concret de la Direcció General de Política Lingüística per poder desenvolupar

tota una bateria immensa, de vegades de petites actuacions, no espectaculars, creim molt més en vint petites actuacions que amb una aparentment estrident i molt espectacular, és un poc la nostra filosofia, aquest pressupost permetrà donar possibilitat a tot això.

Bé, jo crec que ja puc començar a acabar, supòs que després ... Jo crec que aquest pressupost, com he dit al començament, és un pressupost que representa un increment de més de 4.000 milions de pessetes respecte del pressupost de l'any passat, el pressupost inicialment aprovat, és un pressupost que permet consolidar una gran quantitat d'iniciatives i d'actuacions que s'han iniciat en anys anteriors, que permet mantenir les línies de creixement en tota una sèrie d'àmbit, Xarxipèlag, estudis musicals, més aules i més unitats, més atenció a la diversitat i, a la vegada, permet afrontar una gestió de tot el que són els equipaments propis de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Evidentment, com poden imaginar tots vostès, si tenguéssim més doblers, ben segur que no ens faltarien més idees i ben segur que alguns dels programes que duim a terme, si tenguessin algunes pessetes més, encara serien millors, no per a la conselleria, sinó per a la societat, però bé, jo crec que els pressuposts que tenim ja demostraran ser altament útil a la societat de les Illes Balears en la mesura que es vagin executant.

Una cosa, he tengut un buit. Quan he desglossat el pressupost, en els quatre àmbits, educació no universitària, educació universitària, cultura i política lingüística. Aquí em diuen que de cultura serien 7.661.000 euros; política lingüística, 4.783.520; i la no universitària serien 62 milions de pessetes.

Bé, moltes gràcies. He acabat, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Ara tocaria, si volen els diferents grups parlamentaris, la suspensió de la sessió.

Cinc minuts? Idò suspenem la sessió per cinc minuts, exactament.

EL SR. PRESIDENT:

Ara procedirem al torn de preguntes i observacions per part dels diferents grups parlamentaris. Té la paraula per fer les seves observacions el representant del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, muchas gracias por la comparecencia anual sobre los presupuestos y por la información que nos ha proporcionado.

Yo creo que al día de hoy conviene un poco una visión general de esos cuatro presupuestos a los que usted hacía referencia en su intervención. Lo voy a hacer brevemente, porque algún estudio de detalle nos llevaría a situaciones que en este momento creo que no son de discusión. Usted ha hecho una exposición general y, por tanto, yo iré por esa característica de generalidad a la que usted ha hecho referencia en su intervención.

Es verdad que desde el año 99 los presupuestos de la sección 13 se han incrementado notablemente, en concreto un 35,96%, tomando como base 100 el año 99. Y que esa evolución de los 35,96 puntos, con carácter general se ha encontrado distribuida en los capítulos correspondientes de una manera que ahora voy a decir.

El capítulo 1, en concreto, ha evolucionado desde el 99 al presupuesto del 2003 con una tasa actual del 124,93, es decir que ha tenido una subida de un 24%, eso no justifica, como es natural, el incremento anual de los sueldos de los funcionarios y lo destinado a la enseñanza concertada porque está muy por encima de la inflación y evidentemente eso comprueba que el capítulo 1, que la nómina se ha incrementado con nuevos profesores a los que usted hacía referencia.

El capítulo 2 ha tenido una evolución prácticamente de las mayores juntamente con el 4. El 2 ha pasado a una tasa de 138,32 y para el presupuesto del 2003 prácticamente en pesetas, 3.335 millones de pesetas. El 4, que es otro que ha experimentado un 39,52% de subida desde el año 99 y el que más ha subido en términos porcentuales, no en términos absolutos, es el capítulo 7, con un índice del 210,93. La media es de 35,96 de incremento con la tasa que hacía referencia de 100 y una totalidad de esos años de presupuesto prácticamente de un cuarto de millón de pesetas, que no es poco, 245.404 pesetas. Esos son los grandes números de los presupuestos en estos años.

Vamos a algunos detalles que yo quisiera preguntarle y a algunas cuestiones que evidentemente también por su generalidad debemos tener en cuenta. Esos presupuestos son los suyos, como es natural, de un gobierno que tiene una orientación política determinada y que hace unos presupuestos que responden a una base ideológica, porque eso no se puede olvidar, y que desde luego dista, esa base ideológica, a la que nosotros proponemos, dista muchísimo, porque nosotros no creemos en la escuela única, defendemos, como es natural, la libertad de elección de centro, pero de manera efectiva, defendemos la extensión de los (...) educativos, a niveles de la enseñanza, ya lo hicimos con la educación infantil en la etapa de 3 a 6 años y propugnamos esa extensión generalizada, generalizada al bachillerato y a la formación profesional, e incluso potenciando centros que ahora no tienen esa enseñanza que pudiesen hacerlo, porque muchos alumnos que han hecho allá la enseñanza secundaria no pueden continuar allí, porque no hay oferta de bachillerato. Nosotros defendemos eso, en una sociedad plural defendemos eso, porque no entendemos que haya demanda de plazas en centros concertados, no existan esas plazas, y los centros públicos estén como están, que la gente tenga que ir a un centro público

porque no puede elegir. No es normal que la gente, cuando acude a un restaurante, todo el mundo tenga que comer lo mismo, a uno le gusta la carne y a otro le gusta el pescado, e incluso, incluso dentro de la carne hay una inmensa variedad que ustedes bien conocen, y dentro del pescado en estas islas, para qué les voy a decir, lo mismo.

Con este ejemplo le quiero decir que se debe poder elegir entre centros públicos y se debe poder elegir entre centros privados, en este caso concertados, los privados ya se eligen, sobre todo aquellos que tienen medios económicos suficientes para poder pagar entre 35 i 50.000 pesetas mensuales por alumno, no es el caso de la mayoría de los ciudadanos de estas islas, sí es el caso de algún (...) del gobierno que legítimamente en uso de su derecho manda a sus hijos a un centro privado o los manda a un centro concertado. Libertad de elección para todos.

Hay otras orientaciones de política general, de un modelo educativo propio que nosotros defendemos que va también por la característica del multilingüismo, que va también por un principio que creo que todos compartimos que es la enseñanza a lo largo de toda la vida. Ese es un principio elemental al cual nos hemos referido también en alguna ocasión.

Vayamos ahora a unos detalles más concretos, dicho esto. Sabe usted que la crítica nuestra habitual ha sido, es y yo creo que está justificada, de una estructura orgánica en su conselleria que, si me permite la ironía, o incluso tal vez un poco la exageración que pueda significar la palabra, es una estructura elefantiásica, una estructura orgánica elefantiásica. Yo en tono de humor le debo decir también que gracias a Dios que usted no ha hecho una dirección general de primaria, una dirección general de secundaria y una dirección general de infantil, incluso en los dos ciclos, para tener más directores generales, porque no hay en España, se lo he dicho en alguna ocasión, en España, en ninguna comunidad autónoma, el número de direcciones generales que usted tiene, con el presupuesto que usted tiene, no hay ni en Andalucía, que tiene un presupuesto de más de un billón de pesetas, es decir de una comunidad que tiene un presupuesto elevadísimo y una extensión geográfica que usted bien conoce, muy grande.

Por eso es nuestra primera crítica, ya no hablo de direcciones territoriales, que también existen, si eso lo sumamos como altos cargos, no hay ningún ejemplo en ninguna comunidad con esos altos cargos que usted tiene en su conselleria. Y no *per se*, por los altos cargos en sí, sino porque son estructuras que generan al mismo tiempo gasto, como son, por ejemplo, secretarías personales, cada director general tiene su secretaria personal, excepto, creo, el director general de Universidades, que al menos no figura en el presupuesto, aunque creo que la tiene, pero en su presupuesto no figura. Quiero decir que todo eso, los directores generales no es *per se*, sino por lo que genera cada estructura de esa naturaleza.

Quiero decir también que una crítica que hemos hecho habitualmente ha sido la estructura de los presupuestos. Son los presupuestos por programas, el sistema americano PBBS, son presupuestos por programas, ¿Qué quiere decir eso? Que

a todos los programas hay que imputarles los gastos propios del programa, a todos, tienen que tener los objetivos formulados, los medios para esos objetivos que son las actividades que se describen y tienen que tener los medios materiales, lo que es el crédito presupuestario, para ejecutar y conseguir los objetivos. ¿Por qué ha de ser así? Porque es la mejor manera de poder evaluar los propios programas, eso no es una opinión política, es una opinión técnica, ningún programa que no tenga todos los medios, los objetivos bien formulados se podrá evaluar bien. Y yo creo que cualquier actividad humana y más la actividad presupuestaria, los programas tienen que evaluarse, para ver si han funcionado bien, qué ha sobrado, qué ha faltado y cómo se puede hacer. Bien, pues usted consigue presentar unos presupuestos por programas que no responden a ese criterio general, debo decir en honor a la verdad que han ido mejorando a lo largo del tiempo, pero que no comprenden, como digo, esas características.

Le voy a poner un ejemplo. Hay un programa que es el 421K, innovación educativa, basta leer objetivos y actividades para ver que no hay ningún objetivo ni ninguna actividad que responde a innovación educativa, ninguno. Bien, llámese de otra manera. Dirección General de Ordenación e Innovación, el centro de coste 13601, leemos las actividades, que no las voy a leer, las tienen ustedes aquí, dos objetivos y cada uno de ellos, uno con ocho actividades y otro con tres. Bien, pues ahí resulta que no hay ni una sola palabra que se refiera a innovación educativa, y cuando vamos a los costes del programa, vemos que todo es capítulo 4, todo, uno para corporaciones locales, lo que hace referencia a escuelas infantiles y a guarderías, llámele como se le llame, de 0 a 3 años en este caso, y luego otro, el artículo 4.4.8., partida 48000, destinada a familias y a instituciones sin fin de lucro. Este programa no tiene ni capítulo 1, ni tiene capítulo 2, es decir que ..., y yo no creo que dar créditos a los ayuntamientos sea innovación educativa ni creo que dar a las familias subvenciones, tampoco sea innovación educativa, eso no es innovación educativa, al menos yo así no lo aprendí como innovación educativa.

No quiero decir con esto que estemos en desacuerdo con esas partidas, porque esas partidas son necesarias, venimos defendiendo que los ayuntamientos que han hecho un gran esfuerzo tradicionalmente en esas cuestiones deban tener ayuda, y también para las familias que puedan mandar a sus hijos, porque hemos hablado en más de una ocasión de la necesidad de conciliar la vida de la familia con la vida del trabajo, y esto es una obligación, pero ahí desde luego eso no cabe porque no responde al criterio arriba expresado. Eso, por tanto, es un ejemplo de un programa mal hecho, un programa mal hecho.

Hay algunas cuestiones también a las que nosotros nos queremos referir, más para tener algunos datos de ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, perdoni, li pregaria que anás acabant la seva intervenció, ja sap que té un temps taxat. Moltes gràcies.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Voy acabando, Sr. Presidente. Muchas gracias.

... de los cuales nos gustaría tener conocimiento. Uno de ellos hace referencia al tema de los museos, usted en su intervención halaba de transferencias a los consejos insulares de estos museos, son titularidad del Estado, y usted los gestiona porque fueron transferidos hace ya bastantes años a esta comunidad, y usted habla de futuro, Sr. Conseller, usted no tiene futuro, con perdón, no lo personalice en ese sentido, usted no tiene futuro en el sentido de que esta legislatura acaba ya, acaba, porque estamos en sus últimos tiempos y aquí no hay futuro, hay unas elecciones dentro de unos meses y lo que usted no haya hecho en esta legislatura, no lo puede demorar a otra, porque quién sabe lo que pasará en la próxima legislatura. Usted tiene una obligación que está contenida en el pacto que ustedes llaman de progreso, de transferir a los consejos insulares estos museos, y usted no lo ha hecho, usted no lo ha hecho. Y tampoco ha dado, que yo haya entendido, un compromiso de que lo va a hacer en el mes de enero o febrero, no le queda más tiempo ya, es decir el tiempo se acabó, cuatro años pasan rápido y siempre pasa, a todo el mundo le pasa que no puede hacer todo lo que quiere, pero yo creo que en este caso no es que no puede, es que no quiere, porque ha tenido el tiempo para hacerlo.

Hay algunas cuestiones a las que también nos debemos referir, que es el tema de los gastos inmateriales. Yo, a grosso modo, sin perjuicio de que después tendré que hacer un estudio más detallado, bien, hay mucho dinero, en capítulo 6 la 64000, hay mucho dinero, 3.284.617,58 euros, inversiones inmateriales. Eso sirve para crear una realidad virtual a golpe de talonario del capítulo 6, y no estamos de acuerdo porque ustedes vienen haciendo campañas de publicidad y propaganda de autobombo que no se corresponde con la realidad de los centros que hay en funcionamiento y que no es cierto, que vienen publicando en la prensa páginas y páginas en color para decir no lo que han hecho sino lo que van a hacer. Por tanto no estamos de acuerdo con esas inversiones inmateriales tanto en la parte de educación, que es algo inferior, como en la parte de cultura.

Quisiéramos saber también la aportación que va a tener el museo de arte contemporáneo, que expresamente nos ha citado, y nos interesaría saber también algunas otras cuestiones del programa 455, el centro de coste 13201, Dirección General de Cultura, el capítulo 4 a qué va destinado, a qué consorcios, a qué consorcios se va a destinar.

Hay asimismo, aparte de la cantidad que he dicho de inversiones inmateriales, una cantidad importante que después veremos pero que son más de 100 millones de pesetas, que expresamente se nombran como publicidad y propaganda, expresamente se citan así, más de 100 millones de pesetas en diversos programas. Por lo tanto estaríamos hablando de una cantidad para autobombo de mucho dinero. Eso usted yo creo que debiera dejarlo para otras ocasiones.

Acabo, Sr. Presidente, por último, diciendo que también manifestamos bueno, pues que ese crecimiento de la conselleria está por debajo de lo que los presupuestos crecen de esta comunidad, la tasa de crecimiento, ya pasó el año pasado, por debajo de la media de crecimiento de los presupuestos de la comunidad, y desde luego no compartimos el gasto del capítulo 1, que usted sabe que discrepamos notoriamente porque hay demasiadas comisiones de servicio en esta sección 13 que usted gestiona, demasiadas. No es la cuestión a discutir si las personas que lo necesitan, que hay muchas, evidentemente, por razones varias tienen comisión de servicio, pero sí hay otros muchos que están en su departamento que debieran ir a la trinchera pedagógica, a los colegios, y no mantenerse en las direcciones generales, algunos, por lo que me cuentan, con poco trabajo, cuando hay mucho trabajo en el tajo y no en la conselleria.

Analizaremos más con detalle otras muchas cuestiones que el tiempo ahora no nos lo permite, y espero también que nos diga con exactitud cuál es la deuda que tiene asumida la conselleria, porque ustedes dieron una cifra (...) local, pero al día de hoy cuál es la deuda que tiene la conselleria por los convenios que está haciendo con corporaciones locales y también con algún consejo insular, que nos diga exactamente la deuda, porque usted no ha gastado todo el capítulo 6 del 99 hasta ahora, todo lo que ha presupuestado. No lo ha gastado porque si usted hubiese gastado esta cantidad al día de hoy hubiese tenido un gasto..., un gasto de más de 20.000 millones de pesetas en obras que usted no ha hecho; ésta es la suma del capítulo 6, usted no ha gastado eso, no, no, más de 20.000 millones, no sé exactamente ahora la cantidad, vamos, 22.000 millones de pesetas en números redondos. Díganos, por tanto, cuál es la deuda que usted mantiene por estos convenios y díganos para que se sepa ese Plan 10, aplicado a los centros escolares, no ya lo que se paga de intereses, porque eso en última instancia es lo de menos, sino cuál es la deuda aproximada que tiene. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el conseller d'Educació, Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, intentaré respondre una sèrie de coses de les que ha dit el Sr. Jaén. Bé, jo primer de tot li he de dir que m'ha dit que *no tiene futuro*. Li he de dir que jo em conform tenint present, i possiblement vostè es conformaria tenint el meu present; per tant cap problema ni un, si no tenc *futuro*.

Segona cosa, bé, jo crec que la intervenció del Sr. Jaén és d'una ortodòxia de manual de partit suposadament liberal de drete bastant element elemental i tòpica, i per tant no m'ha sorprès absolutament res del que ha anat dient. Per començar ha fet una espècie de declaració de principis, bàsicament ideològica, a la qual d'alguna manera ens ha dit que no creu en l'escola única, que creu en la llibertat de centres de veritat,

defensa la societat plural, etc. Bé, jo voldria recordar al Sr. Jaén que utilitzar aquestes paraules gruixudes i grosses i altisonants sense matisar, aprofundir-hi, veure la complexitat que cadascuna d'elles implica, és enganar qui t'escolta. Nosaltres tampoc no creim en l'escola única, nosaltres creim en l'escola plural, i aposta hem potenciat tan extraordinàriament l'atenció a la diversitat, perquè l'atenció a la diversitat serveix per reconèixer la pluralitat de la ciutadania que està escolaritzada a les nostres escoles.

Creu en la llibertat de centres de veritat; què és, que vostè és d'un partit polític que no aspira a governar mai més a les Illes Balears? És que vostè creu que governant el Partit Popular als set o vuit centres concertats de Palma on sobren 25, 30, 40 sol·licituds d'alumnes d'unes places que aquests centres no tenen a no ser que acceptin tenir 35 alumnes per aula, o en els cinc o sis centres públics de Palma que també els sobren 20 o 25 alumnes, vostès els trobaran plaça, a aquestes famílies? Si els ho diu els enganya perquè vostès tampoc no els en trobaran, de places. Evidentment això és una problemàtica que existeix per tot arreu, i quina és l'opció de la conselleria?, procurar satisfer al màxim la primera opció, prop d'un 87%, en la segona opció de preferència ja sobrepassam em pareix -estic improvisant les xifres- un 93%, i sobretot una cosa molt clara, Sr. Jaén, el món ha canviat en relació a l'escola respecte a quan existia una escola de xarxa privada que cadascú podia triar perquè pagava la seva plaça; ara els fons públics han de tenir un tractament de distribució dels centres docents en base a les peticions de les famílies d'acord amb principis igualitaris, i el que s'ha de garantir des de l'administració és un centre de qualitat a tothom, i això ho fa en bona mesura, a gairebé d'una manera universal, la conselleria.

D'altra banda, llibertat d'elecció. Ara resultarà que el Partit Popular..., com així vostè idò no modifiquen la normativa que existeix a nivell universitari, que estableix *numerus clausus* a moltes carreres que impedeixen a molts d'estudiants de l'Estat espanyol...? Perdoni, places limitades d'infermeria, de fisioteràpia, de medicina; per tant, la llibertat malauradament delimita la llibertat dels altres i en molts de casos no és possible satisfer la preferència de tothom. En qualsevol cas aquí hi ha centres públics i centres privats concertats, uns i altres alimentats amb fons públics, que donen la possibilitat a tots els ciutadans que triïn un centre gairebé sempre el primer de la seva preferència, i en els casos en què això no és possible l'administració fa esforços molt notables perquè la petició sigui satisfeta en la mesura que sigui possible.

D'altra banda ha presentat la conselleria com una conselleria que sembla que ha optat per l'escola pública, etc. No, miri, nosaltres partim de la idea que existeix a nivell d'estat una doble xarxa escolar, una absolutament dependent de l'administració pública, una altra dependent de titulars privats però que han concertat els seus centres amb l'administració pública i per tant han assumit unes responsabilitats i unes funcions públiques, i tant una xarxa com l'altra ens sembla absolutament respectable i al servei de la qualitat educativa i de la societat. Miri, sap quin increment hi ha hagut dels centres educatius concertats a les Illes Balears a nivell de finançament del 99 al 2003?, exactament uns 10.000 milions de pessetes. Per

què? Perquè s'ha concertat segon cicle d'educació infantil que vostès començaren i que representa 1.500 milions de pessetes, aproximadament, per curs; s'ha millorat retributivament el professorat; s'han establert més professors en els centres concertats, quan nosaltres hem decidit posar un mes un al segon cicle d'educació infantil dels centres concertats és perquè també pensam en l'escola concertada com una escola que assumeix una funció social, que és la de també escolaritzar alumnat amb necessitats educatives especials i alumnat procedent de la immigració.

Per tant jo aquesta retòrica seva, Sr. Jaén, és una retòrica de manual de partit que aspira a ser permanentment un partit de l'oposició, perquè el dia que vostè governi, encara que facin molts de "xanxullos" entre alguns possibles, entre cometes, amics del Partit Popular, tanmateix els sobrarà una petita bossa de famílies que no podran escolaritzar el seu fill als set o vuit centres que tenen una gran capacitat de reclam de la població.

L'estructura orgànica de la conselleria i la suposada excessiva quantitat de càrrecs. Això és un tema que vostè ja va posar en circulació els primers tres o quatre mesos que jo era conseller, evidentment vostè sap que no és veritat; li vaig demostrar el primer dia que la Conselleria d'Educació i Cultura ara tenia exactament el mateix nombre d'alts càrrecs que tenia la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern del Partit Popular el primer semestre del 99, li vaig demostrar. Però evidentment, això forma part de la publicitat política, igual que forma part de la publicitat política un eslògan que, per ventura vostès hauran sentit per una emissora de ràdio, en el qual el Sr. Joan Fageda diu que l'ajuntament impulsa la creació de l'institut de la Ribera a Can Pastilla, un institut que ha impulsat la conselleria, que l'ha de pagar la conselleria, que el dotarà de mobiliari i de professorat la conselleria, però el Sr. Joan Fageda impulsa la creació de l'institut de la Ribera. Per què? Perquè se suposa que està disposat a firmar un conveni per col·laborar políticament amb la realització de l'institut de la Ribera, en definitiva, la publicitat política. La conselleria té el mateix nombre d'alts càrrecs que tenia la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern del Partit Popular sense comptar el director general d'Esports, però comptant que els delegats territorials aleshores eren directors generals i ara no ho són. D'altra banda, vostè hauria de saber que no és un problema d'un director general més o manco en termes pressupostaris; els directors generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, igualment que els consellers i el president, són els pagats més malament de tot l'Estat, els seus sous poden ser equivalents al sou d'un cap de servei en molts de casos, dels directors generals. Per tant, no fem demagògia baratera sobre aquesta qüestió.

Bé, el tema de l'estructura dels pressuposts, he de reconèixer que m'he perdut una mica, ara, jo vaig ser diputat de l'oposició els quatre anys anteriors a aquesta legislatura, i el que sé cert és que la transparència, la claredat dels descriptors de cadascuna de les direccions generals que apareixen en aquests pressuposts són infinitament més clares, més transparents, més explícites que no eren els pressuposts que jo, com a diputat de l'oposició, vaig tenir en les mans i vaig, d'alguna manera, comentar a sessions semblants a aquesta. Els pressuposts han guanyat molt en transparència, en explicitació

i això ho pot determinar qualsevol persona que faci una comparació objectiva.

El tema d'innovació. Bé, jo el tema d'innovació, hauria de mirar ara amb detall i no tenc temps, lògicament, el que hi ha; evidentment, jo crec que la Conselleria d'Educació i Cultura primer de tot té un servei d'innovació, avui mateix, avui de matí mateix he tengut la satisfacció de signar un conveni amb l'ONCE, en el qual la Conselleria d'Educació i Cultura i l'ONCE signen un conveni destinat a millorar l'atenció als discapacitats visuals, amb aportació de professorat, amb aportació d'una determinada quantitat; efectivament, això és innovació, Sr. Jaén. La innovació té múltiples caires, per exemple, una convocatòria pública estímulant el professorat que presenti projectes d'innovació educativa, que la feim anualment; per exemple, és un gran element d'innovació educativa el que s'ha introduït en els centres de secundària a partir de l'any 2000, que són els projectes d'intervenció educativa, els PIE, per treballar alumnat que té unes característiques especials, d'objecció escolar, retards, etcètera. Això són elements d'innovació educativa. La innovació educativa és moltes coses i evidentment la conselleria n'ha feta molta d'innovació educativa, com és innovació educativa tot el que fa referència a les noves tecnologies Gestip, Xarxipèlag, educació a distància, modalitat de batxillerat, literatura universal enguany, etcètera.

Me parla dels museus, que ha estat quan ha sortit: *lo que usted no ha hecho*. Clar, aquí, és que jo ho he explicat un parell de vegades però vostès no ho volen entendre, el que ha fet la Conselleria d'Educació i Cultura és el que havia de fer la Conselleria d'Educació i Cultura, els traspassos als consells insulars, si no estic mal informat, són una cosa que correspon a la Conselleria de Presidència, sí, sí, Sr. Jaén, efectivament, i a determinat departament de la Conselleria de Presidència. La Conselleria d'Educació i Cultura va fer una cosa jo crec que elogiada, que és intentar mentalitzar el departament del propi Govern que era absolutament imprescindible millorar, mitjançant el traspàs, la dotació en recursos humans i en disponibilitats pressupostàries a aquests centres docents. I gràcies a això, la darrera proposta que existeix, feta des de la Conselleria de Presidència, el departament que cal, la proposta econòmica que es feia als consells insulars en algun cas representava un 45% de millora respecte dels pressuposts existents i sempre estava, com a mínim, entorn d'un 30%, entre el 30 i 45%. I en bona mesura això era així perquè la Conselleria de Cultura havia fet una feina de mentalització en el seu propi Govern, que havien de ser millorats els pressuposts destinats als centres, als equipaments culturals; que, per cert, ja m'hauria agradat que succeís una cosa semblant quan el ministeri va transferir a la comunitat autònoma aquests centres o quan el PP, amb data 1 de gener del 95, va transferir cultura als consells insulars, no va produir-se un increment entre un 30 i un 45% que ara es proposava.

Si no hi ha hagut acord amb els consells insulars amb la proposta del Govern, jo crec que, mirin, me sap greu, perquè jo sempre he estat partidari que aquests equipaments es transferissin als consells insulars, ho vaig ser a l'anterior legislatura i ho he estat des del primer dia d'aquesta, i me sap greu que hagi passat el que ha passat perquè, entre d'altres

coses, ens ha impedit a nosaltres tenir una programació idònia del que hauríem d'haver fet aquests quatre anys amb aquests equipaments, perquè sempre estàvem a l'espera que els traspassassin. Per tant, no me vengui amb històries en relació al tema dels museus.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, hauria d'anar concloent la seva intervenció.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, me sap greu. Bé, el tema de la publicitat, bé, despeses immaterials, això torna ser una altra cosa d'aquestes de manual. Miri, li puc assegurar que les despeses immaterials de la conselleria són d'una sobrietat que fa feredat; que és un pressupost, que és una partida que ens és escassíssima pel volum que té la conselleria, i me parla de publicitat. No sap quina és l'única publicitat que nosaltres podem fer, Sr. Jaén? Els anuncis que per llei estam obligats a publicar en els mitjans de comunicació per convocar oposicions, per convocar llistes, sí, Sr. Jaén, això és l'única publicitat que ha fet la Conselleria d'Educació i Cultura, que això pot representar, *-las páginas*, ja les me presentarà enquadrades a *las páginas*, no existeixen, no existeixen, Sr. Jaén!, no existeixen, en pressuposts de la Conselleria d'Educació i Cultura no..., estam parlant d'aquest pressupost, i de Presidència molt poca cosa, una cosa de formació professional, si no ho record malament, una cosa d'Universitat i encara no sé si una cosa de normalització lingüística; en pressupost de Conselleria d'Educació i Cultura no. Nosaltres, malauradament, ens hem de gastar cada any prop de 70 milions de pessetes fent anuncis obligats perquè els processos de gestió del personal que la conselleria ha de dur a terme requereixen, obligatòriament, aquests tipus d'anuncis.

Massa comissions de servei. Un altre tema tòpic que el Sr. Jaén ha rossegat tota la legislatura. El seu servei d'espionatge a la conselleria, Sr. Jaén, el canvi, el canvi perquè és ver que hi ha qualcú que no fa feina, per ventura, com tocaria, però la immensa majoria de funcionaris i personal en comissió de serveis a la conselleria ha fet una feinada impressionant. I quasi qualque funcionari o qualcú en comissió de serveis que, en aquest cas, ja m'agradaria conèixer-lo perquè duraria tant com de Nadal a Sant Esteve, que puguin no haver fet la feina que els corresponia fer, per favor. Han fet una feinada.

El tema del deute. Bé, vostè sap que hi ha dos temes pendents: un és un primer crèdit amb el Banc de Crèdit Local, de 9.500 milions de pessetes, que en aquest moment ja està gairebé tot gastat, tot gastat no, tot compromès, i ha donat peu a un nombre molt considerable de noves obres i noves creacions d'aules. I després hi ha un préstec, un crèdit nou, de 7.000 milions de pessetes, que és la segona fase de creació de noves places que se suposa que s'executaran aquests propers mesos, perquè tenim un gran nombre de projectes arquitectònics que estan a punt de ser conclusos. I dins aquest paquet dels 7.000 milions de pessetes hi entren, sobretot, un paquet important d'obra, localitzat en el municipi de Palma, que és un municipi en el qual hem arrancat més tard que a altres

municipis, perquè l'Ajuntament de Palma, malauradament, no va estar predisposat de bon principi a entendre les propostes de col·laboració que la conselleria els plantejava.

És possible que m'hagi deixat alguna cosa més, però com que a un diputat de l'oposició sempre li queda el recurs de fer sol·licituds d'informació, de preguntes amb resposta per escrit o oral, etcètera, supòs que podrem anar completant el que jo ara li hagi pogut dir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per torn de rèplica i per cinc minuts, té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Bien, quiero que comprenda en mi primera intervención que he hecho, con esas referencias a esos grandes principios o buena parte de ellos, pues aquí toda la tarde no bastaría, porque hay libros publicados a este particular (...) una referencia somera y concisa a esos principios de los cuales ustedes tienen unos y nosotros tenemos otros principios; ni son mejores ni son peores, nosotros creemos que son los mejores, porque defendemos eso. Pero que ustedes tienen otros, a los cuales yo me he referido nada más que a uno, por decirlo aprisa y corriendo.

Pluralidad externa o interna, esto es un debate ya de la antigua Ley de centros escolares del año 80, ustedes han dicho siempre pluralidad interna, nosotros defendemos pluralidad externa. Ese es un principio que está también recogido en muchos tratados.

Y no me venga ahora a hablar de *numerus clausus*; pero si el Partido Popular, el Gobierno de la nación lo que ha hecho ha sido ir en contra de eso continuamente, ¿qué es el distrito único si no? ¿Qué es el distrito único? ¿Qué es? Que favorece la movilidad de los estudiantes, ¿qué es si no es eso? Aparte que hay *numerus clausus* por cuestiones demográficas, pues han ido muriendo por su propio, por esas circunstancias, porque cada vez ha habido menos alumnos en la Universidad y por tanto, pues, no tenía objeto eso. La universidad en el futuro ya va por otros derroteros, y hay hasta ofertas incluso a alumnos que se matriculan que casi regalan ordenadores portátiles, es decir que el futuro va a ir por ahí; fíjese en Madrid, o sea en Madrid, el Gobierno de Madrid, lo que están haciendo a este particular para recoger alumnos, para captar alumnos.

Yo le pregunto una cosa y usted me contesta a otra, está en su derecho, pero no me practique este método Olendorf que ya lo conocemos; yo le he dicho a usted que innovación educativa, y no me discuta el término, porque yo, hombre, de eso sabré algo porque mi especialidad es supervisión educativa (...) de la educación y además he participado en un programa nacional de innovación educativa, es decir, yo sé lo que significa eso, innovación educativa. Y le estoy diciendo a usted que hay dos cosas: que era la educación infantil de los ayuntamientos, una parte del ayuntamiento, y otra de la familia. Y eso no es innovación educativa; que usted los tiene puestos

ahí, pues muy bien, pero eso no es innovación educativa. Usted los ha puesto ahí, pues bien, están mal puestos, a mi juicio, hay que ponerlos en otro sitio y no ahí.

Y luego ya, claro, es un poco de risa, el tema de permanente vocación de oposición, un partido que tiene casi el 50% de los votos de esta comunidad tiene permanente vocación de oposición, por favor. Yo quiero que sea usted un poco realista, ustedes, que vienen retrocediendo continuamente elección tras elección, usted y su grupo parlamentario que van retrocediendo, preocúpese de eso; nosotros nos preocupamos de crecer un poco más, pero ya tenemos bastante apoyo electoral en esta comunidad. No el suficiente, como hemos visto en esta legislatura, pero bastante, por favor, no diga que tenemos vocación de oposición a un partido que tiene casi el 50% de los votos de esta comunidad, eso es ya de risa, vamos.

Me habla del alcalde de Palma, Sr. Fageda, y ¿qué hace usted en Santanyí, en la educación infantil, qué ha hecho usted allí, qué ha gastado usted allí? El centro de educación infantil, sí, una unidad de educación infantil en Santanyí que se ha puesto en funcionamiento, ¿cuánto ha pagado usted allí? Nada, lo ha hecho el ayuntamiento; y usted lo pone que lo ha hecho usted. Sí, sí, como centro de educación infantil que usted ha hecho, en su publicidad usted lo pone que lo ha hecho usted. Por tanto, no me empiece a decir cosas de estas porque yo creo que el debate no es ese, esos detalles no es el debate de los presupuestos.

Sigue usted, en fin, en otra, en la línea tradicional de no dar importancia a según qué cosas y lo dice como de pasada. Bien, por lo que usted nos ha dicho aquí hay casi 17.000 millones de pesetas de deuda prevista, ¿no?; 17.000 millones de deuda, que no es poco, es decir que usted, cuando deje la conselleria, si no continua en ese departamento, pues dejará, en fin, una buena herencia al que venga detrás, 17.000 y pico millones de pesetas de deuda en concesiones escolares. No es poco, no es poco, por tanto yo creo que lo que hay que hacer es ahorrar en otros capítulos y quitar un poco de deuda porque es muy fácil construir para que pague, e inaugurar los centros, para que pague el que viene después.

En definitiva, Sr. Conseller, son unos presupuestos que, como digo, los vamos a estudiar mucho más detenidamente, pero que, claro, tienen una orientación política que, en principio, nosotros, como es natural, no podemos compartir; que hemos visto como han ido aumentando estos presupuestos en estos cuatro años; que hemos visto como usted no ha gastado el capítulo 6 ningún año y que, por tanto, presenta unos presupuestos en cuanto a gastos inmateriales, a los que también me refería, que usted dirá lo que quiera, pero son los números que hay, nosotros los hemos sacado de su presupuesto y son cantidades importantes en esas partidas, que pensamos que son demasiadas.

Es verdad que usted está obligado a publicar en el propio boletín de la comunidad y en los diarios de mayor circulación los anuncios de oposiciones, pero también es verdad que usted recoge mucho por tasas, con las cuales tiene que pagar los tribunales de oposiciones y también para esto. Y no creo, ahora

no tengo los datos de ingresos por tasas en cada sitio, pero no creo que a la hora de sumar y restar tenga un déficit por esta cuestión. Yo no me refería a esos 100 millones de publicidad y propaganda que están bien concertados allá, sino que mi crítica particularmente va dirigida al tema de la inversión inmaterial. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Jaén, gràcies. Té la paraula, per contestar en torn de contrarèplica, el conseller d'Educació, per cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, un parell de comentaris, començarem pel deute. Ens diu que deixarem un deute important; no, el que deixarem és molta obra feta que resol problemes reals de la societat de les Illes Balears i del sistema educatiu de les Illes Balears. En canvi, quin és el deute que vostès han deixat, Sr. Jaén? En aquests moments, tenint en compte que les transferències es produïren el 98, amb 10.000 milions de pessetes per davall d'allò que era raonable per saber, 98, 99, 2000, 2001, 2002, 2003, 6 per 10, vostès ja han regalat a la societat de les Illes Balears un deute de 60.000 milions de pessetes; i a canvi d'aquests 60.000 milions de pessetes, quants de centres nous tenim a les Illes Balears? Zero. Quantes d'ampliacions tenim? Zero. Aquest és un deute que tota la vida hipotecarà les Illes Balears. El deute que nosaltres deixam és un deute que resol problemes, que afronta necessitats, el deute dels 60.000 milions de pessetes és el deute de la seva incompetència i de la seva irresponsabilitat.

Li he dit, evidentment tots feim judicis de valors, me diu el centre infantil de Santanyí; li explicaré, el batle no li ha explicat bé. Aquest centre infantil que hem creat a Santanyí l'hem creat exactament al municipi de Calonge; l'ajuntament ha aportat el local que, per cert, no crec que sigui de l'ajuntament, li ha deixat qualsevol, i nosaltres hem aportat el mestre, el mobiliari, hem fet la creació formal del centre infantil. Perdoni, Sr. Jaén, hem creat el centre d'infantil de Calonge que no existia, feia devers quinze anys que estava tancat.

Tercera cosa, el tema de les despeses immaterials. En el pressupost d'educació i cultura de cada any n'hi ha manco de despeses immaterials, perquè anam col·locant despeses immaterials que hem rebut de l'herència dels pressuposts anteriors cap als capítols que els correspon més. Li he parlat d'una partida important de política lingüística i una altra de cultura, que passaven del capítol 6 a capítol, me pareix que era el 2, per ajustar més la despesa a la realitat de la despesa.

Bé, això del percentatge, miri, jo som d'un partit polític que només ha reulat en unes eleccions els darrers dotze anys, les penúltimes, però abans havia fotut un salt bastant gros; els electors decidiran qui pega salts cap endavant, cap endarrera, però més enllà del percentatge de vots que tenen pots tenir una mentalitat de govern i pots tenir una mentalitat d'oposició. La mentalitat de govern és la mentalitat d'aquella persona que sap que governar és una activitat complexa; que la realitat requereix

respostes complexes i matisades, i una altra és una cosa de llums i fosques, simplificacions, receptes prefabricades, que és el que jo trop a la seva intervenció quan vostè me diu determinades coses.

Me parla de grans principis. Vostès tenen grans principis; jo li he de confessar, i no s'ofengui, que aquests grans principis, formulats de la manera com els ha formulat vostè, me pareixen de cartró pedra. Jo som més partidari de principis concrets, que els puguin tocar, que es puguin visualitzar dins la realitat de les aules; i els nostres principis són educació de qualitat, educació equitativa, educació al servei de la diversitat de les persones. I això ha volgut dir més professorat, més atenció a la diversitat, més noves tecnologies, això són els principis, i tant als centres públics com als centres concertats.

Després hi ha el tema del districte únic, per ventura he utilitzat la paraula o el concepte *numerus clausus* d'una manera no adient; el que li volia dir és que vivim dins una societat en la qual la llibertat de triar determinades coses també té múltiples limitacions en altres àmbits. Li he exposat tot un seguit de tipus d'estudis universitaris, que fa que molts d'estudiants es quedin amb les ganes al morros que no puguin cursar-los, etcètera. Per tant, no situem això dins el tema més o manco comú.

Bé, jo crec que ja no diria res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En nom del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Volem agrair la presència i volem agrair les aportacions que ens ha fet el conseller d'Educació i Cultura i la companyia i la presència dels directors i secretaris generals de la conselleria que són aquí. I si m'ho permet Sr. President, voldria fer dues observacions prèvies, una primera d'elogi i l'altre de queixa. L'elogi és per al personal de la casa per haver passat ja, en un temps de 4 hores i mitja, un *Diari de Sessions* de la comissió que treballa aquests pressuposts. Aquest diputat com fa cada any vol deixar constància damunt el *Diari de Sessions* de l'elogi que fa el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista als treballadors de la casa per la seva rapidesa. La queixa, Sr. President, ve motivada pel fet que aquest diputat està intervenint gairebé una hora després d'allò que li corresponia, si miram una mica allò que diu el Reglament, que és intervenir en ordre invers a la seva importància numèrica, d'acord amb l'article 75. Jo demanaria que se cenyís, en la mesura d'allò que és possible, a aquesta indicació que figura en el Reglament.

Pas si li sembla a fer algunes observacions. La primera és que valoram molt positivament que aquests quarts pressuposts de la legislatura, com ha dit el conseller d'Educació i Cultura, vagin enfocats cara a la continuïtat i de cara a la consolidació de la política educativa que es va reprendre l'any 1999 amb l'arribada del primer Govern progressista i nacionalista que tenen aquestes Illes. Totes quatre Illes nostres amb aquest

pressupost hem vist que compten amb més recursos econòmics que mai i això permet poder atendre millor la necessitat educativa de la població escolar, tan de la universitària com de la no universitària. Creim que encara resulta molt més valuosa la gestió d'aquesta conselleria si param esment a alguns fets. D'una banda, ho ha dit el conseller i jo crec que val la pena que es tenguin en compte això, que s'està atenent amb més recursos que mai a la població escolar universitària i no universitària de les Illes Balears, tot i que vàrem rebre aquestes competències molt per davall d'allò que feia falta. Aleshores aquest diputat s'imagina allò que es podria fer ara, encara si es pogués comptar amb tot allò que no s'ha pogut comptar per aquestes males transferències que hi ha hagut en matèria educativa. I d'una altra amb l'increment notori que hi ha hagut d'alumnat, que en els darrers quatre anys ha creat una problemàtica que anteriorment no era tan aguda com és ara.

De cara al personal hem considerat molt significatiu que s'hagi implantat el fons social, per primera vegada en la història d'aquesta comunitat autònoma, dret que tot el personal docent i no docent, que estan adscrits a aquesta conselleria, creim nosaltres que tenien dret des d'anys enrera i que a més a més s'estava reclamant. I de cara a l'alumnat hem considerat molt enriquidora, totes les aportacions que s'hi fan, però sobretot aquella que s'orienta a atendre la diversitat i la multiculturalitat, cada cop creixent entre nosaltres. Com també aquella oferta educativa de garantia social que es fa en col·laboració amb els ajuntaments i entitats. I també el Pla de foment de la lectura entre l'alumnat. Serien les observacions que des del nostre Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista volíem remarcar d'aquesta aportació que ens ha fet el conseller d'Educació i Cultura. I li desitjam efectivament que aquest pressupost per a l'any 2003 contribueixi a fer una labor educativa, tal com desitja, però sobretot tal com necessiten aquestes Illes nostres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele. Abans de passar la paraula als altres grups parlamentaris, dir-li que aquesta presidència accepta i entén perfectament la seva queixa. S'ha volgut atendre la petició d'un grup parlamentari que així ho havia demanat, havia parlat amb alguns altres portaveus dels grups parlamentaris i semblava que no hi havia discussió, però a vostè concretament no li ho havia demanat i entenc perfectament que se senti perjudicat. Si a mi em correspon seguir en aquesta presidència, intentarem fer complir el Reglament, tal i com està establert. Entenc la seva petició de queixa davant d'aquesta presidència.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Tirs Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Breument. Primer de tot m'ha donat una satisfacció Hble. Senyor perquè al començament almanco ha dit que continuaria amb el mateix programa que tenia al principi de legislatura, cosa que és una lloança perquè el sistema educatiu no pot estar pendent de bots en el futur o enrera constantment perquè els

perjudicats són massa tendres per entendre canvis de legislatura. Per tant, el principi de continuïtat en aquests pressuposts i per allò que m'he mirat, continuen en la política que va iniciar vostè i ja em semblen bé. No és per aquí i a més amb la devoció que defensarem aquests pressuposts davant els embats futurs que sofrirà aquest pròxim mes.

Hi ha un parell de coses que volem matisar o voldríem informació. Nosaltres creim que en el futur si volem, sobretot amb la discussió que està oberta de l'escola, no és només la discussió supòs jo de diners, sinó de projecte polític de la Conselleria d'Educació. Creim que en el futur tindrà moltíssima importància, sempre en tindrà molta, la figura del professorat. El professorat òbviament és la clau mestre de qualsevol innovació educativa, o qualsevol intent de millora passa pel professorat. Professorat que dins Occident, no només dins d'Espanya, tenim unes contradiccions paleses que les hem d'assumir, les hem d'assumir perquè són així i no són d'una altra manera. Tenim que per fer una casa una persona, un estudiant necessita 5 o 6 anys, li diuen doctor arquitecte, o no se què, per manejar matèria inert. Per manejar carn viva, sobretot d'intel·ligència i formació, els anys que es dediquen a la formació del professorat òbviament està amb clara desavantatge, està clar que els diners immediats que pot fer un senyor que fa cases és molt més pròxim que la fabricació d'un ciutadà o d'una persona humana. És una broma, però és una de les contradiccions que té la nostra civilització.

Aquí voldria dir que dins aquest gran debat que es produirà, que s'ha començat a produir i que es produirà en el futur damunt el futur de l'educació, sobretot dels processos d'aprenentatge tendran cada vegada més importància la formació dels professorat. Aleshores hi ha un tractament, però molt així, damunt la formació continua del professorat, no és que prediquem l'existència d'un any sabàtic en els instituts, a pesar que n'hi ha algun que ja ho ha practicat en algun cas. Però creim que està més en mans del voluntarisme, dedicació i eficàcia, no tenim perquè dir el contrari de grups, com podrien ser els grups de renovació pedagògica o altres grups en aquest sentit. Però, no sé, creim més que en el futur i en el present, la presència de la conselleria en qüestió de diners, damunt la formació continuada del professorat, orientant amb noves tendències, no només de tipus tecnològic, sinó de conceptes d'allò que és l'educació. Creim que és per aquí on podem canviar l'escola, s'estant donant les classes exactament igual que fa 100 anys, ha canviat molt poc i açò no podrà ser així a una societat que està renovant la ciència, qualsevol branca de la ciència en 5 anys. Per tant, damunt la formació continuada del professorat sí que ens preocupa. Si ens poguéssim fer una pinzellada damunt aquest tema.

Segona cosa, jo damunt els museus, a pesar que un pot ser partidari que es transfereixin als consells insulars i per l'altra banda s'ha de tenir molta cura perquè es poden produir situacions com la transferència d'educació de l'Administració central a l'autònoma. Els museus tenen una manca de recursos històrica per poder-ho fer tot, des de les sortides, tractaments contra incendis o inundacions en el seu cas, assegurances de les obres d'art, etcètera, que fan que l'espai museístic transferit així a les bones no pot ser, ja els apareix

aquella satisfacció des del Consell de Menorca, posaré Menorca perquè jo encara que no professi de menorquí, ho som. Diuen, oh! Ja li hem pres la gestió dels museus. Açò seria un error, és una beneïtura.

Per tant, jo crec que s'han de transferir quan estiguin dotats suficientment bé, perquè la transferència suposi, per l'ens que sigui, sigui el Consell de Mallorca o de Menorca o d'Eivissa i Formentera, una tranquil·litat de què la seva gestió no produirà cap entrebanc ni maldecap per manca de recursos o no haver establert prou bé el funcionament d'aquest centre, que és irradiació o ho ha de ser, irradiació de cultura. Gràcies, per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per contestar als distints grups parlamentaris té la paraula el conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Faré alguns comentaris a les opinions expressades per part dels portaveus del PSM i del PSOE i després faré un comentari final referit a tots els assistents en aquesta sessió que formen part dels grups que donen suport al Govern.

En relació al Sr. Buele, jo crec s'ha de constatar que ha estat capaç perfectament de remarcar aquelles coses que des de la Conselleria d'Educació i Cultura consideram, precisament, com a més prioritàries. Primer per la càrrega d'equitat social que generen i segon perquè és una manera d'afrontar les problemàtiques reals que en aquest moment hi ha a les nostres aules. És evident que l'alumnat que ha arribat a les nostres Illes aquests darrers anys, en un percentatge molt alt, és un alumnat que presenta dèficits escolars previs importants i és un alumnat que presenta unes dificultats d'integració dins allò que és la dinàmica de funcionament ordinari dels centres que els han donat acollida i això lògicament obligava a l'Administració, jo crec que ho hem fet responsablement, d'establir mecanismes, instruments, recursos humans per tal de facilitar tan un progrés escolar amb la màxima rapidesa possible per a aquests estudiants, com també per poder-los integrar, atenent la seva diversitat i la seves particularitats dins la dinàmica global, donant-los recursos de comprensió lingüística, etcètera.

I evidentment això va lligat al tema de l'atenció diversitat diríem de dimensió de pluralitat cultural, però també a l'atenció a la diversitat quan es tracta de necessitats educatives especials d'alumnat, que en aquests moments ja gairebé està dins les aules de Balears. Avui quan hem signat el conveni amb l'ONCE he conegut una xifra que desconeixia, en aquests moments en edat escolar obligatòria a les Illes Balears hi ha exactament 137 persones que tenen discapacitats visuals. D'aquestes 137 persones, que van des dels 3 anys fins a final de batxillerat, n'hi ha exactament 98 que estan escolaritzats a centres ordinaris. Els que hem estat professors a un institut i hem vist com és l'atenció a un alumne amb una discapacitat visual absoluta, sabem la complexitat i això que l'ONCE fa una

feina extraordinària de suport, fins al punt que gairebé els passen en el llenguatge dels cecs els apunts de cada dia, té una infraestructura extraordinària, però al centre això lògicament... Idò bé, imaginem uns centres en els quals l'alumnat amb necessitats educatives especials en el conjunt de Balears, parl de memòria per ventura em puc equivocar una mica, en aquests moments deu estar prop dels 2.500 alumnes, estic parlant de necessitats educatives especials, físiques o psíquiques en aquest moment, no relacionables amb la seva procedència i el dèficit cultural que arrossegueu o d'escolarització del seu país d'origen. Per tant, jo crec que això és un punt clau i evidentment si alguna Administració irresponsablement considerés que això és un tema menor, allò que està fent és carregar a la societat de desigualtat i jo diria de pólvora. Cosa que lògicament no serà el meu cas, ni de l'equip actual de la conselleria, ni d'aquest Govern que es faci responsable d'això.

Respecte el Sr. Tirs Pons, bàsicament ell ha plantejat dues coses que a mi em semblen mereixedores de comentari. Tema de la formació continuada del professorat, jo estic totalment d'acord amb ell, és un tema absolutament cabdal. Millorar l'educació, millorar la qualitat vol dir més implicació, jo fins i tot diria vocacional dels docents i més recursos habilitats, capacitats pedagògiques del mateix docent. I això passa fonamentalment per la formació continuada. La veritat és que crec que no hem fet un mal paper aquesta legislatura. D'una banda l'any 2000 mateix ja vàrem aprovar el Pla quadriennal de formació del professorat, que representarà una inversió en informació de 2.140 milions de pessetes durant la legislatura. I si comparem les xifres veurem que el curs 99-2000 es varen produir a Balears 585 accions formatives que varen afectar 12.670 professors i el curs 2001-2002, que és el darrer que podem comptabilitzar, ja podríem comptabilitzar el 2002-2003, però encara no tenc actualitzada l'estadística. O sigui 2001-2002, dos cursos després s'havia passat de 585 accions a 752 i de 12.670 professors a 16.415 professors. Per tant, s'ha fet un esforç important en formació continuada i en bona mesura això també ha estat possible sense costos excessius, gràcies a què s'ha introduït la formació continuada, a través de noves tecnologies, internet, etcètera. I que ha tengut un èxit impressionant, fins al punt que normalment sobren candidats a fer els cursos quan n'oferim algun. Això en bona mesura ha facilitat la cosa, sense que es disparés el cost.

I després hi ha el tema de la transferència. Clar aquí tenim una tradició de transferències que consisteix en què l'administració que transfereix, transfereix el paquet, amb tots els morts que el paquet inclou. Jo crec que aquest Govern no ho ha fet en cap de les transferències que s'han duit a terme durant aquesta legislatura. Jo voldria recordar que una de les primeres coses que fa aquest Govern en relació als consells insulars és refinançar els consells insulars, sense lligar-ho a refinançament concret, cosa que fa que ara en algun cas es reivindicuin refinançament de coses concretes. Jo estic parlant de memòria, però crec que els consells insulars l'any 2000 en els pressuposts tenen un finançament de més de 5.000 milions de pessetes més que abans. Per tant, aquest Govern ha intentat millorar la transferència, millorar la dotació d'allò que transferia. Jo crec que aquest ha estat el mateix plantejament en museus i biblioteques, malauradament a algun consell insular no li ha

semblat prou. Jo ho lament i no sé com acabarà la pel·lícula, però un increment d'entre un 30 i un 45% és considerable. I a més una cosa molt interessant, que aquestes partides que es pretenien transferir consolidaven paquets importants d'inversions, no de en tres anys per fer una determinada cosa, les consolidava, no feia allò que va fer el PP quan va transferir educació a Extremadura o Castella-La Manxa i Aragó, que va dir: vos donam 6.000 milions de pessetes per fer centres docents, però als tres anys acaba aquella transferència, aquí es consolidava. Per tant, jo crec que una mica aquest criteri que vostè ha defensat i que jo compartesc és el criteri que ha aplicat el Govern, però sembla ser que des de la perspectiva d'algun consell no ha estat prou. Em sap greu que sigui així, però ja he dit abans, que des de la Conselleria d'Educació i Cultura tenim la percepció que nosaltres hem col·laborat i contribuït a mentalitzar el Govern perquè millorés la dotació econòmica. Es veu que no ha bastat i esperem que en algun moment es resolgui.

Bé una vegada comentada les intervencions del Sr. Buele i del Sr. Tirs Pons, jo voldria dir una cosa de conclusió final. Són els darrers pressuposts d'aquesta legislatura i evidentment l'execució d'aquests pressuposts, donant uns resultats concrets i determinats, que des de la perspectiva de la conselleria valoram com a positius i clarament favorables a un procés de millora qualitativa de l'educació, no haurien estat possibles lògicament si a més a més de tenir uns directors generals i un secretari general tècnic magnífics, molt competents i ho diré perquè són aquí, però ho he dit moltes vegades a molts de llocs. A més de tenir un cos de funcionaris, que la immensa majoria s'han abocat a la feina, jo diria que amb generositat a molts moments puntuals, evidentment no hagués estat possible si el Govern no hagués assumit aquesta voluntat de millorar políticament l'educació i tampoc no hauria estat possible si no hi hagués hagut uns grups parlamentaris que amb el seu suport majoritari de la cambra de les Illes Balears donessin suport a aquestes polítiques educatives del Govern.

Per tant, jo voldria acabar dient que no tan sols els agraesc als grups parlamentaris el suport parlamentari al llarg dels anys que hem anat aprovant els pressuposts, sinó que també els vull recordar que ells també són mereixedors de la felicitació per la bona feina que han estat fent, des de la meua perspectiva, perquè ells des de la seva condició de parlamentaris que han donat suport a aquestes actuacions del Govern, també en són responsables en sentit positiu. Per tant, també estan d'enhorabona i jo els ho agraesc.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò amb aquesta intervenció donàriem per conclosa aquesta compareixença per explicar els pressuposts de la Conselleria d'Educació i Cultura. Agraïm la presència del conseller i tots els alts càrrecs que l'han acompanyat i aixecam aquesta sessió.

Moltes gràcies. Bona tarda.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma